

40. W transgranicznym postępowaniu karnym po zakończeniu przesłuchania organ sądowy państwa członkowskiego, do którego wystosowano wniosek, musi sporządzić protokół przesłuchania wideokonferencyjnego. W protokole wskazuje termin i miejsce przesłuchania, tożsamość osoby przesłuchiwanej, tożsamość i funkcje wszystkich pozostałych osób uczestniczących w przesłuchaniu, odebrane przysięgi oraz warunki techniczne, w których przeprowadzono przesłuchanie. Właściwy organ państwa, do którego wystosowano wniosek, przekazuje protokół właściwemu organowi państwa członkowskiego wystosowującego wniosek.

41. Podobnie w transgranicznym postępowaniu cywilnym i handlowym w przypadku wniosków wystosowanych na mocy art. 10–12 rozporządzenia o przeprowadzaniu dowodów (tzn. wniosków niebezpośrednich) sąd, do którego wystosowano wniosek, przesyła sądowi wystosowującemu wniosek dokumenty potwierdzające wykonanie wniosku, a w stosownych przypadkach zwraca dokumenty otrzymane od tego sądu. Do dokumentów tych dołącza potwierdzenie wykonania wniosku, sporządzone na formularzu H, którego wzór podany jest w załączniku do wspomnianego rozporządzenia.

42. W przypadku bezpośredniego przeprowadzania dowodu w sprawach cywilnych i handlowych, jeżeli sąd, który wystosował wniosek, nie zapewnia potrzebnego sprzętu, wszelkie koszty transmisji, w tym koszty wynajęcia sprzętu i zatrudnienia personelu technicznego do jego obsługi, obciążają organ występujący o wideokonferencję. Jako ogólną zasadę przyjmuje się, że wykonanie wniosku o niebezpośrednie przeprowadzenie dowodu nie daje powodu do roszczeń o zwrot opłat lub kosztów. Jeżeli jednak sąd, do którego wystosowano wniosek, zażąda zwrotu kosztów wynikających z zastosowania wideokonferencji, sąd występujący z wnioskiem powinien te koszty zwrócić.

43. W sprawach karnych, jeżeli zastosowanie ma konwencja z 2000 roku, koszt ustanowienia połączenia wideo, koszty związane z jego obsługą w państwie członkowskim, do którego wystosowano wniosek, wynagrodzenie zapewnionych przez nie tłumaczy, należności dla świadków i biegłych oraz koszty ich podróży w państwie członkowskim, do którego wystosowano wniosek, państwo członkowskie wystosowujące wniosek zwraca państwu członkowskiemu, do którego wystosowano wniosek, chyba że to drugie nie będzie dochodzić zwrotu wszystkich lub niektórych wydatków.

44. Podobnie w postępowaniu cywilnym i handlowym – jeżeli sąd, do którego wystosowano wniosek, tego zażąda, sąd wystosowujący wniosek niezwłocznie zwraca mu koszty wynagrodzenia biegłych i tłumaczy oraz koszty wynikające z zorganizowania wideokonferencji (zastosowanie art. 18 rozporządzenia z 2001 roku o przeprowadzaniu dowodów).

Ostatnia aktualizacja: 18/01/2019

Stroną zarządza Komisja Europejska. Informacje na tej stronie nie muszą odzwierciedlać oficjalnego stanowiska Komisji Europejskiej, nie ponosi ona również odpowiedzialności za wszelkie informacje, dane czy odniesienia na niej zawarte. Więcej informacji na temat praw autorskich odnoszących się do stron UE znajduje się na stronie „Informacje prawne”.